

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopš
1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN.
1990. gada 12. jūlija

Nr. 26 (547)
Cena 1 kap.

PAR KVALITĀTI NOMODĀ

Turpat sešdesmit kontrolieru strādā rūpnīcas tehniskās kontroles daļā. Viņi diendienā modri raugās, lai vajadzīgajai kvalitātei atbilstu gan izejvielas un materiāli, gan pusfabrikāti un gatavā produkcija.

Vairāk nekā divdesmit piecus gadus rūpnīcā strādā SMAIDA LOKINA (attēlā no kreisās), no tiem 23 gadus — tehniskās kontroles daļā. DZIDRA KRASOVSKA šajā daļā strādā kopš 1976. gada, pirms tam bija šķeterētāja. Abu kontrolieru uzmanības lokā ir spoļotais un šķeterētais diegs. Viņām jāpūšas par to, lai audežs saņemtu tikai visām prasībām atbilstošu diegu.

2. jūlijā aušanas ceħa arodkomiteja izskatīja jautājumu par darba grafiku izmaiņu jūlija un augusta mēnešos, proti, nestrādāt maiņas sestdienās no pl. 12 līdz 18. Sādu izmaiņu ceħa arodkomitejas priekšsēdētāja Sandra Ozoliņa pamato ar nepietiekošu diegu daudzumu intensīvam darbam un strādnieku ieinteresētību iegūt sestdienu brīvu, lai vairāk atpūtos un krātu spēkus ziemas sašpringtajiem darbiem. Ceħa administrācija visai žēlīgi ir ar mieru mainīt grafiku.

Pieņemot šādu lēmumu, 4. ceħa komiteja un administrācija viņas ievierojūšas šādas darba likumdošanas prasības:

- nelikumīgi samazināts likuma noteiktais darba nedēļas ilgums;
  - grafika izmaiņas un izziņošana nav izdarītas savlaicīgi (vienu mēnesi iepriekš);
  - ja darba nedēļas ilgums samazināts darba trūkuma dēļ, tad tā ir piespiedu diktāve, par ko jāmaksā;
  - strādājot sešu dienu darba nedēļu, likums nosaka vienu brīvdienu.
- Nepilnu darba dienu vai nepilnu darba nedēļu likums atļauj noteikt, ja katrs strādnieks individuāli vienojas par to ar administrāciju un to attiecīgi noformē ar direktora pavēli.
- Organizējot darbu pēc šāda grafika, strādniekiem jāapzinās, ka:
- ja sestdienu ir brīvdiena, tad

AKCIJAS? JĀ, VĒL VAR IEGĀDĀTIES

Akciju izplatīšana rūpnīcas darba kolektīvā izraisījis lielu interesi. Sarunā ar uzņēmuma galveno grāmatvedi Andreju Migleniuku uzzinājam, ka tikai viena mēneša laikā strādātāji iegādājušies akcijas par vairāk nekā 150 tūkstošiem rubļu. Daudzi cilvēki akcijas iegādājusies uzreiz par maksimālo summu.

— Akciju izplatīšana mūsu rūpnīcā ir ļoti svarīga. Līdzekļus, ko iegūstam no šīm akcijām, varam izmantot uzņēmuma tālākās attīstības un kolektīva sociālās attīstības vajadzībām, — uzsver galvenais grāmatvedis.

Bez tam reāls labums rodas arī ikvienam šo vērtspapīru turētājam. Kā jau ziņojām, akciju īpašniekiem tiks izmaksātas dividendes 6 procenti gadā. Tas nozīmē, ka par katru tūkstoši rubļu — sešdesmit rubļu. Bez tam, kā teikts nolikumā par rūpnīcas akciju izlaišanu, no materiālās stimulēšanas fonda vēl papildu izmaksā ienākumu (dividendes) par peļņas daļu, kas iegūta no akciju fonda līdzekļiem un ieskaitīta pēc pastāvošiem normatīviem materiālās stimulēšanas fondā. Tas nozīmē — jo labāk strādāsim, jo labāki būs finansiāli saimnieciskās darbības rezultāti 1990. gadā, jo lielāka būs peļņa, jo lielāks būs arī dividendes akciju īpašniekiem.

Nenokavēsim iegādāties rūpnīcas akcijas, kamēr tas vēl ir iespējams. To var izdarīt rūpnīcas kasē.

Cēloņi un sekas

arī darba nespējas lapu par šo dienu neapmaksās;

Sīrādājot pēc apstiprinātā grafika, austuve, atkarībā no maiņas, nenostādā 2 mēnešos 4 līdz 10 stundas (aprēķināts, ievērojot likumu par 35 stundu darba nedēļu). Jāatzīmē, ka 4. ceħā vispār ir tendence bieži mainīt darba grafiku ar dažādām atstrādēm. Pie tam, atstrādājot dienas maiņu nakti, strādnieks saņem nepelnītu piemaksu par nakti stundām.

Šāda nelikumīga lēmuma pieņemšana par darba nedēļas ilguma samazināšanu faktiski ir vājās aizsēģes ceħa administrācijas neizdarībām. Soreiz viegli izmantot veco saukli — «tautas vārdā, tautas labā!»... Tieši ceħa administrācijas uzdevums bija savlaicīgi plānot situāciju ceħā: nenodrošinātību ar normālu darbu, kadru parkvalificēšanu, atvaļinājumus laišanu vasaras mēnešos utt. Par administrācijas nepietiekamu darbu liecina tas, ka blakus nenodarbinātībai ceħā tika organizētas virsstundas, piemaksas par piestrādēm, darbs palielinātām zonām (par ko parasti sūkstās strādnieki, un ne visiem, sevišķi jauniem, tas ir pa spēkam), diktāves ceħa iekšējās darba neorganizētības dēļ.

Vel nedaudz par to, kā šīs ceħa lēmums skar rūpnīcas kolektīva intereses. Vispirms, no rūpnīcas peļņas par katru cilvēku budžētā jāmaksā 300 rubļi gadā. Visus materiālos labumus (pabalstus, materiālās stimulēšanas fonda li-

dzekļus) dalām ceħiem, pamatā ievērojot cilvēku skaitu tajos. Diemžēl līdz šim netika ievērots šo cilvēku faktiskais ieguldījums rūpnīcas darbā, tāpat mēs maksājam arī tiem, kuri vēlas papildus uz pārejo rēķina atpūties.

Prasot dzīvokļus, prēmijas, dažādas papildu atvieglojumus (lielākus atvaļinājumus, pabalstu, aizejot pensijā, atbalstu daudz bērnu ģimenēm), tiek aizmirsts, ka visu to var iegūt, tikai nepārtraukti intensīvi strādājot, veidojot rūpnīcas peļņu un attiecīgi sociālās attīstības un materiālās stimulēšanas fondus.

Viņš ieejas durvīm rūpnīcas administrācijas ēkā ligzdiņu novijusi putni. Mūsu administrācija ir humāna — lai tie aug un vairotos. Protams, tagad radušās ziņāmas neērtības, jo, ieejot vai izējot no ēkas, var saņemt uz galvas «svēcienu» no putniņiem. Rūpnīcas galvenā ekonomiste Ģita Gātere ar lielu pariecību ierosināja: «Viņš ieejas jāuzbūvē jumtiņš!»

Jā, man šāds jumtiņš, šķiet, ir arī 4. ceħa komitejas un administrācijas kopīgi, it kā demokrātiski pieņemtais lēmums par darba laika samazināšanu.

Kad iemācīsities atšķirt sekas no cēloņiem?

Kas tad bija galvenais lēmuma pieņemšanai — nepietiekams darbs, sliktā darba organizācija vai vienkārši vēlēšanās vairāk atpūties?

GUNTA ALTENBERGA,

arodbiedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētāja

Par vai pret?

Pēdējā laikā vairāki runā par aušanas ceħa darba grafika izmaiņām. Ir dzirdētas visdažādākās baumas par to, ka tas ir saistīts ar paredzamo strādnieku skaita lielu un plašu samazināšanu. Sakarā ar to redakcija griežas ceħā, lai aprunātos ar strādniekiem par viņu attieksmi pret aušanas ceħa komitejas un administrācijas lēmumu par izmaiņām darba grafikā.

SANDRA VITMANE, audeja:
GAJINA KOTELNIKOVA, instraktore:

— Jautājums par izmaiņām tika apspriests jau sen. Bija zināms, ka vasaras laikā, kad vairākums ir atvaļinājums, kā arī sakarā ar operatoru trūkumu 2. ceħā, 4. ceħa maiņas nesāņem vajadzīgo produkcijas daudzumu, lai varētu strādāt ar pilnu jaudu. Tās izmaiņas ir paredzētas uz kādiem diviem mēnešiem, kamēr uostabiezīses stāvoklis ražošanā. Tika aptaujāti arī strādnieki. Piemēram, šķeterētāvā, visi piekrita, lai sestdienas būtu brīvas.

SANDRA VITMANE, audeja:
— Jā, pirms lēmuma pieņemšanas

ceħā notika aptauja par izmaiņām darba grafikā. Bija dažādas domas, bet vairākums piekrita ceħa komitejas ierosinājumam.

ANDRIS PILMANIS, meistara palīgs:
— Es personīgi esmu tikai par tādu lēmumu, jo lieka brīvdiena katram būs pa prātam. Varēs vasarā vairāk brīvā laika veltīt ģimenei, arī ražošana neietīs.

Red. piez. Sakarā ar jautājuma aktualitāti un ar to saistītām domstarpībām aicinām izteikt savus iebildumus un priekšlikumus.

Dziesmu svētki ir beigušies. Lai dzīvo Dziesmu svētki!

DALĪBNIEKA PIEZĪMES UZ SVĒTKU PROGRAMMAS MAJĀM.

Skaids, ka nekāds tāds ne pirms, ne pēc Otrā pasaules kara Latvijā nav pieredzēts. Un nebūs pārspēlēts; ja teikšu, ka tas ir unikāls notikums pat lielajā pasaules kultūras spogulī.

Kamēr tauta dziedās — tā pastāvēs. Dziesma ir latviešu filozofija, lūgšana un šķīstīšanās.

SVĒTDIEN, 1. JŪLIJĀ, KORU FINĀLSACĒNĪBAS.

Vai vajadzīgi šādi dziesmu karī?

Jaunie koristi: «Jā, mums ir svarīgi apzināties savu spēku un varešanu.»

Vecākie koristi: «Mūs nesatrauc,

vai mums ir 8, 9. vai desmitā vieta. Mums pietiek apzināties, ka mēs vēl esam šai procesā iekšā.»

Diriģenti: «Tā ir viena no iespējām, kā iegūt kādu jaunu zvāņzīmi pie sava mūdiēra.»

Klausītāji: «Tas ir notikums — koncertu koncerts — vienretēja iespēja redzēt un dzirdēt kopā labākos Latvijas korus, kas ziedo uz mākslas altāra to labāko, kas viņiem ir. Ja koristi vēl strīdas, tad mēs esam par dziesmu karīem.»

Pesimists: «Galu galā, divas dziesmas taču nevar raksturot visu kora darbību.»

OTRDĪEN, 3. JŪLIJĀ, JAUKTO KORU KOPMEĢINĀJUMS.

Interesanti, kādi tad ir ārzem-

ju latviešu diriģenti? Hm, nemaz nav tik bikiļi, savu lietu pieprot. Bet Liliņa Zobena no Londonas — vienīgā diriģente, kas izpelnījās lielā kora aplausus un simpātijas par lieliskā, dzīrā balsi padoto toni.

CETURTDIEN, 5. JŪLIJĀ, ATKLĀŠANAS KONCERTS.

Koncerts «Liktendziesmas» tomēr radīja vislielāko emocionālo iespaidu. Vispirms pārsteidza jau publika, kas ļoti savlaicīgi bija ienemusi savas vietas. Koncerta laikā eģas praktiski kustības nebija Maksimāla uzmanība, bet Norvīja dziesmas «Vakarjunda» dziedāšanas laikā, kad publika, no aizmugures sākot, celās kājas, tad izlikās, ka milzu vilnis veļas uz dziedātājiem.

Droši vien ne man vienīgajam divains kamols kaklā sakustējās un acis kļuva vaļģas.

Jā, var lasīt lekcijas, var skatīt pantus, bet dziesmā pateikts «Svēts mantojums šī zeme mūsu (Turpinājums 2. lpp.)»

● Svētku gājiena. Rīģas ielas — valmieriski.

Spartakiāde finišējusi

5. jūlijā ar sacensībām vieglatlētikā noslēdzās rūpnīcas 1990. gada spartakiāde. Sacensības notika 14 sporta veidos. Siltās ziemas dēļ nenotika sacensības slēpošanā un zemledus makšķerešanā. Pavisam startēja 16 komandas.

Visos sporta veidos piedalījās remontu mehāniskā ceha parstāvji Tapec ir likumsakarīgi, ka 17.

ceha komanda izcīnīja 362 punktus un spartakiādes kopvertējuma ieguva pirmo vietu. Otrajā vietā — 2. ceha V maiņas komanda, kas startēja 13 sporta veidos un ieguva 322 punktus. Trešajā vietā — 4. ceha I maiņas komanda ar 208 punktiem (startēja 8 veidos).

Tālākajās vietās ierindojās: 2. ceha IV maiņa (190,5 p.), 2. ceha

II maiņa (184 p.), 4. ceha dienas maiņa (143 p.), administrācija (124 p.), 2. ceha III maiņa (107 p.), 1. cehs (106 p.), 12. cehs (101 p.), 4. ceha II maiņa (77 p.), 18. cehs (43 p.), 13. un 16. cehs (42 p.), 7. cehs (24 p.), 4. ceha III maiņa (20 p.).

Dienzēl nevienā sporta veidā

● Uzvarētāja autoveiklības braucienā Daile Goba (2. ceha V maiņa) ar viru Mārtiņu pēc sacensībām.

nepiedalījās 2. ceha I maiņas, kā arī 5., 6. un 19. ceha komandas. Negribētos ticēt, ka minētajos cehos nav neviena cilvēka, kas nodarbotos ar kādu no sporta veidiem, kaut vai šahu, dambreti, novusu, skriešanu...

Jāatceras, ka galvenais nav tikai uzvarēt, bet gan piedalīties! Jācer, ka nākamgad spartakiādes sacensībās redzēsim arī šo kolektīvu parstāvjus.

● Visātrākās kājas ir Gunitai Kanderēl no 2. ceha IV maiņas komandas.

● 2. ceha V maiņas komanda stafetē. No kreisās — Dace Dukule, Sandra Bāne, Elīta Puļļa un Sarmīte Čope.

ANITAS MARTINSONES foto

Dziesmu svētki ir beigušies. Lai dzīvo Dziesmu svētki!

(Turpinājums no 1. lappuses) tautai un svētīts tas, kas drošs par viņu krit. ... nostāsies katram sirdī tieši tur, kur viņam jābūt, un nekāda vara to nedabūs vairs laukā.

PIEKTDIEN, 6. JOLIJA, KONCERTA «TAUTASDZIESMA» NOSLEGUMS.

Koncerts izskanēja. Jau krēslā pošamies uz nakšmitnēm, bet Mežaparks skan no dziesmām. Tas skan visos ceļos un takās. Dalībnieku troļņubūsā dziesmas neapklust līdz pat Sārkandaugavai.

SESTDIEN, 7. JOLIJA, SVĒTKU GAJIENS.

Stāšanās gājienam šoreiz sākas jau no dzelzceļa tilta, kaut citreiz robeža bija tikai Oktobra tilts. Sīman ir jau deviņais Dziesmu svētku gājienš, un šoreiz mana acs jūt, ka ir kaut kas varenāks. Mēs ejam pa dzīvo koridoru, ko veido trīs, četrās un pat vairākas rindas sastājušies laudis. Daudzdos logos, balkonos karogi, ziedī. Un visur labvēlībā starojošas, dziedošas, aizgrābtas sejas, valgas acis, laba vēljumi un sveicieni.

Kā bangjošā dziesmu upe pa-

los gājienš vēlās caur Rīgu. Jo tik daudz garīgas labvēlības apbūsi pūst, tur jāveidojas tādām enerģijas laukam, kas katru kaiti spēj pārvarēt.

SVĒTDIEN, 8. JOLIJA, NOSLEGUMA KONCERTS.

Cik divaini skan dziesma «Mūsu tēvs debesīs»... Cilvēki mazliet sastinguši, iegrimuši domās par sevi, par mums visiem, un tad pamazām tūkstošiem sveču iemirdzas lielajā estrādē un tādās pat sveču upes no katras puses nāk estrādes laukumā.

Tās ir mūsu dziedājošās dvēseles, gan apspūtiņas rauņas, mocītas un vārdzinātas. Tās nāk, lai vienotos, lai redzētu, kur ir mūsu grēks, lai smeltos enerģiju darbam, ticībai un cilvēcībai. Un tad, patiesi, aizmiršās viss mēģinājumu un koncertu grūtums, mūsu nenokārtotā dzīve.

Jā tauta var radīt tādus svētkus, tad tā spēš nokārtot arī savu dzīvi.

ALDIS ZEIBOTS,

Tautas viru kora «Imanta» baritons

● Svetku dalībnieku skaits bija ap 1000 svešumā dzīvojošo latviešu dziedātāju un deotāju. ALEKSEJA KOZIŅECA foto

MĀCĪBAS PALĪDZ ARĪ DARBĀ

Kā zināms, vasara studentiem neklātīkiem ir saspriņdzināts laika posms. Pārbaudījumi ieskaites... Var, protams, teikt, ka eksāmeni ir sava veida loterija: veikšies, neveikšies... Taču skaidrs, ka bez attiecīgām zināšanām ar veiksmi vien tālu netiksi. Tas sevišķi attiecas uz neklātīkiem, kam, no vienas puses, nav viegli apvienot mācības un darbu, bet, no otras puses, ja strādā izvēlētajā specialitātē, tad mācības var kļūt par nopietnu atbalstu darbam. Tā šogad studentu gaitas sekmīgi beidza arī rūpnīcas neklātīnieki Agita Avota un Guntis Straziņš no dekoratīvo audumu apdāres ceha (Rīgas Tehniskajā universitātē) un Svetlana Jacukēviča no 2. ceha spēlētājas nodalīšanas (Rīgas vieglās rūpniecības tehnikumā). Par to, kā riteņa mācības, kādas problēmas radās, apvienojot nodarības tehnikumā ar darbu cehā, mūsu korespondentam pastāstīja Svetlana Jacukēviča:

— Mācības vispirms uzsāku RPI Valmieras filiālē, bet pēc tam pārģāju uz Rīgas vieglās rūpniecības tehnikumu vēršanas tehnikā tehnoloģijas specialitātē. Šo tehnikumu beiguši daudzi mūsu rūpnīcas speciālisti. Toreiz, uzņēmuma apģūšanas periodā, tehnikumā varēja apģūt specialitātes, kas saistītas tieši ar stikla šķiedras ražošanu. Kad sāku mācīties 1987. gadā, biju jau strādājusi rūpnīcā piecus gadus. Mana darba biogrāfija saistīta ar 2. cehu, kur sāku strādāt par tabellevedi, pēc tam — par ekonomisti, normētāju, bet tagad esmu spēlētājas nodalīšanas 4. maiņas meistare. Protams, nevarētu teikt, ka mācības riteņa vieglī, bez piepūles, taču darbā vienmēr izjutu pretimnākšanu. No priekšmetiem, kas bija jāapgūst pēc kursa programmas, man visvairāk patīka tie, kas bija saistīti ar specialitāti, jo vairāk tāpēc, ka vilnas vēršanas tehnoloģijai līdzīga mūsu ražošanas tehnoloģijai, arī maršas ir tās pašas. Var teikt, ka darbs palīdzēja mācībās. Pirmsdiploma prakse man riteņa Rīgas uzņēmumā «Parizess komitē», kur

ražo mēteļu audumu. Tas ir neliels tekstiluzņēmums, kas savā laikā piederēja fabrikantam. Telpas ir ļoti šauras, iekārta veca, nolietojusies. Mēs nereti brīnāmies par to, kā mūsu audumi (ja tie vispār ir) ir tādi neizturīgi, ātri novalkājas, izjūk. Taču redzēju, kā tiek glabāta atvestā vilna (pat no Austrālijas!) — zem klajām debesīm, kīpas...

Mūsu cehā ir savas problēmas, visasākā no tām — darbaspēka trūkums. Tiesa, patlaban, kad elektrokrāns dod mazāk produkcijas (tāpat — operatoru trūkuma dēļ), spēlētājas nodalīšanai ir vieglāk parstrādāt diegus, tomēr katrs cilvēks mums ir zelta vērtis. Sevišķi jāņem vērā, ka pusei spēlētāju jau tuvojas pensijas vecums. Daudzas ir pavisam jauniešas strādnieces, kas vēl pilnībā nav apguvušas savu profesiju. Un arī 36. arodvidusskola mums kādru papildinājumu dod maz. Pie mums ierodas meitenes pēc skolas beigšanas, un tās mums jāapmāca uz vietas.

— Svetlana, vai esi nodomājusi mācības turpināt?

— Tagad grībētos vairāk laika vēltīt ģimenei, mācības turpināt neesmu paredzējusi.

Jā, Svetlana mācības ir pabeigusi. Septiņi mūsu rūpnīcas darbinieki vēl mācās augstākajās mācību iestādēs, septiņi — tehnikumos. Iespējams, ka iestāšanās pārbaudījumu sekmīga nokārtošana šo skaitu vēl palielinās. Uz jautājumu, kādus atvieglotumus rūpnīca ir paredzējusi saviem neklātīniekiem, atbildeja kādru sagatavošanas inženiere Gunta Vintere:

— Kolektīvajā līgumā ierakstīts, ka paredzēts stimulēt tos mūsu uzņēmuma darbiniekus, kas sekmīgi apvieno darbu un mācības. Tiem, kas sekmīgi nokārto eksāmenus un tiek pārcelti nākamajā kursā, izmaksā 50 rubļu prēmiju no materiālas stimulēšanas fonda. Daudzi studenti to jau ir saņēmuši.

Novēlam sekmes turpmākajās mācībās!

Pierakstīja LOLITA DREIMANE

Iesniegums par ienākuma nodokli

Isi pirms Jāņiem uz rūpnīcas direktora vārda tika saņemts iesniegums no 7. ceha elektromontiera Hugo Alņa:

«Sakarā ar to, ka Latvijas Republikas Augstākā Padome ir pieņēmusi lēmumu par 100% iedzīvotāju ienākumu nodokļu ieskaitīšanu Latvijas Republikas budžetā, es, Lielā Tevijas kara dalībnieks, sākot ar š. g. 1. jūliju, atsakos no man piešķirtā atvieglojuma — 50% atvilkuma no mana ienākuma nodokļa.

Lūdzu Jūs ar minēto datumu veikt mana ienākuma nodokļa atskaitīšanu pilnā apmērā no manas darba algas.

Ar cieņu Hugo Alnis.»

Kā redakcijai paskaidroja rūpnīcas gramatvedība, Hugo Alņa lūgums ir apmierināts.

Līdzjūtības

Skumstam kopā ar Raisu un Nikolaju Katiņiem sakārā ar smago zaudējumu — dela nāvi.

Aušanas nodalīšanas 1. maiņas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Irēnai Zumentei sakārā ar mātes nāvi. Elektrokrāņu nodalīšanas 2. maiņas kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Vasilijai Vasiļkēvičai tuviniekiem sakārā ar viņa nāvi. 18. ceha kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Raisai un Nikolajam Katiņiem sakārā ar dela nāvi. «Malimo» iecirkņa kolektīvs

Par izdevumu atbild L. DREIMANE